Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125

УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 107. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 11, 1977 No. 107. VOL. LXXXIV.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ЗАПРОПОНУВАВ ПОСТУПОВЕ ЗБІЛЬШЕННЯ ОПЛАТ НА СОЦІЯЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашінгтон. — Президент Картер, у спеціяльному зверненні до Конгресу ЗСА, яке у його відсутності передав віцепрезидент Волтер Мондейл, запропонував поступове підвищення податків на заробіткові платні працедавцям, відносно мале підвищення податків на заробіткові платні працівників і поповнення фондами із державної скарбниці як основні засоби для збереження системи соціяльного забезпечення. Із цієї системи, кошти якої в цьому році виноситимуть 84.8 більйона долярів, користає 33.4 мільйона пенсіонерів і нездібних до праці громадян.

Пропозиція президента Картера зустрінулася з апробатою деяких ключевих членів Конгресу, а її вповні піддержує провідник робітничого руху Джордж Міні. Спротиву слід сподіватися від провідників комерційно-індустріяльного світу.

Головною причиною змін у фінансуванні системи соціяльного забезпечення це зростаючий дефіцит, який в цьому році виноситиме 5.6 більйона долярів, та передбачення, що вже в ранніх 1980-их роках фонди зовсім вигаснуть.

Ключевою провізією в пляні президента Картера є відносно високе оподаткування працедавців, які згідно з пляном, мали б платити податки від повних платень робітників, почінаючи з 1981 року.

Товариство Українських Інженерів матиме свої Збори

Ню Йорк. — Президія Товариства Українських Інженерів Америки інформує, що в суботу, 14-го травня ц.р., тут у приміщенні Українського Інституту америки при 2 Схід 79-та вулиця відбудуться чергові звичайні Загальні Збори Товариства. Програма Загальних Зборів, яка охоплює 20 точок, предбачає: реєстрацію учасників о год. 12:30 по полудні, відкриття о год. 1-й, вибір комісій, звіти керівних органів ТУІА, затвердження плянів праці на діловий 1977-78 рік, обрання нової Управи ТУІА, прийняття резолюцій і панель о год. 4:30 по полудні на тему: „ТУІА — Інституція і її функція". Модератором панелю буде д-р О. Мороз. О год. 7-й вечором відбудеться вечірка, якою вестиме інж. Л. Калинич.

Русифікація України і протизаходи будуть темою Наукової Конференції у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Заходом Товариства Українських Інженерів Америки, Наукового Товариства ім. Шевченка і Українського Лікарського Товариства Північної Америки (місцеві відділи) тут в суботу, 14-го травня ц.р. о год. 2-й по полудні в Домі УСО „Тризуб" при 4932 Н. Брод вулиці, відбудеться наукова конференція на тему: „Русифікація України та протизаходи". В програмі доповіді: — проф. д-р В. Стойко — „Русифікація України до 1917 року", проф. д-р Т. Гунчак — „Русифікація України після 1917 р.", проф. д-р І. Головінський — „Сучасні зусилля проти русифікації та перспективи на майбутнє", та панель на тему: „Зусилля проти русифікації". Панелістами будуть згадані прелеґенти, модератори панелю — інж. М. Борецький і д-р О. Черник.

Представники УВУ відвідали Централю КУК

Вінніпеґ (КУК) — Представники Українського Вільного Університету мгр Володимир Дідович і о. протопресвітер Палладій Дубицький з Мюнхену були гостями на засіданні Екзекутиви Президії КУК 2 травня 1977 р. Під час цієї зустрічі гості з Німеччини поінформували членів Екзекутиви Централі Кук про працю університету, на якому багато українців з Канади мали можливість завершити свої студії дипломами маґістрів і докторів. Поза Вінніпеґом представники Українського Вільного Університету відвідають в Канаді Саскатун, Едмонтон, Монтреаль Оттаву і Торонто із закликом до української громади дати фінансову підтримку цьому єдиному в світі незалежному українському університеті.

Олег Миськів кандидує на асамблімена Ню Джерзі

Ірвінґтон, Н. Дж. — Олег Миськів, молодий український підприємець і активний член місцевої громади, є кандидатом Республіканської партії на члена стейтової асамблеї Ню Джерзі із 28-го дистрикту, який охоплює українську дільницю в Нюарку-Ірвінґтоні.

Олег Миськів

О. Миськів, якому 25 років, є власником реальностевого підприємства Лукас і Елліс в Міллбурні і подорожничої фірми Транс Европа Імпортс в Ірвінґтоні. Його батько Михайло є рівнож відомим українським підприємцем в цій околиці.

О. Миськів народжений в Ірвінґтоні, закінчив початкову католицьку школу при парафії, опісля Ірвінґтон Гай Скул та університет Сітон Голл. Він є активним членом молодечих організацій СУМА і ТУСМ, належить до Українсько-Американської Громадянської Асоціяції та до українського відділу Республіканських спадщинних груп. О. Миськів і його дружина Рома, з дому Лісович, є членами 76-го Відділу УНСоюзу.

О. Миськів розгортає широку кампанію у 28-му дистрикті, приготовляючись до правиборів, які відбудуться у вівторок, 7-го червня, та сподівається, що виборці Нюарку-Ірвінґтону, зокрема молодь, доможуть йому у цій першій його спробі.

ЗУСТРІЧ КАРТЕРА І АССАДА ЗБІЛЬШУЮТЬ МОЖЛИВОСТІ ЗАМИРЕННЯ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Президент Картер слухає, як Іза Саббаґ, народжений в Палестині перекладач Державного департаменту, перекладає йому завваги сирійського президента Гафеза ель Садата на початку їхньої зустрічі в Женеві.

Женева. Перші вістки про зустріч і розмови президента ЗСА Джіммі Картера з президентом Сирії Гафезом аль-Ассадом минулого понеділка, 9-го травня, в Женеві виразно вказують на збільшені можливості на остаточне замирення в найбільш невральгічному обширі світу, що ним є Близький Схід. На збільшену можливість замирення на тому обширі вказує заява президента Джіммі Картера, яку він склав репортерам після зустрічі і розмови з Гафезом аль-Ассадом, що „мусить бути розв'язка палестинської проблеми та батьківщини для палестинців". Хоча президент Картер вже раніше висловив принагідно думку про „потребу батьківщини" для палестинців, але теперішня його заява в цьому відношенні та з уваги на обставини, в яких він її висловив, є найсильнішою і найбільш промовистою. Заява президента Картера про „батьківщину для палестинців" має окреме значення також в світлі совєтських інформацій, що провідник Палестинської Визвольної Організації, Ясір Арафат, який недавно відвідував Совєтський Союз, мав остаточно погодитися на формальне визнання права Ізраїля на існування, яке він досі заперечував, в заміну за визнання права на „батьківщину для палестинців". Вістку про таке становище Арафата передав державному секретарові Сайрусові Венсові совєтський амбасадор Анатолій Добринін у Вашінґтоні минулого тижня. Після першої зустрічі і розмови президента Картера з президентом Ассадом, Збіґнєв Бжезінські, головний дорадник президента Картера в справах безпеки, який був разом з Президентом на нарадах в Женеві, заявив кореспондентам, що розмова двох президентів відносилася до трьох головних проблем: „роду і значення миру", „кордонів і їх відношення до безпеки" та „палестинців, як у відношенні до їх репрезентації в майбутніх переговорах, так і у відношенні до їхнього поселення на довшу мету". Розмову президента Картера з президентом Ассадом, яка тривала майже три з половиною години, Бжезінські окреслив як „надзвичайно важливу, дуже інформативну і дуже приязну". Згідно з заявою Бжезінського, оба Президенти віддали найбільше уваги справі „демілітаризованих зон та інших заходам безпеки" і прийшли до спільного переконання, що пляновану Женевську конференцію треба наперед „якнайбільш дбайливо приготовити".

Після нарад з Ассадом у понеділок, 9-го травня, президент Картер назвав Ассада „великим президентом Сирії", гостив сирійську делеґацію обідом в своїм готелю й опісля відлетів назад до Лондону.

Андру Янґ знову поїхав до Африки

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — Амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Об'єднаних Націй Андру Янґ від'їхав в понеділок, 9-го травня ц. р., до Ніґерії, звідки він розпічне свою другу подорож по країнах Африки. Янґ, який вже раніше розмовляв з представниками Ніґерії, висловив надію на покращання зв'язків ЗСА з Ніґерією вже в найближчому майбутньому. Янґ має намір відвідати також інші країни Африки і взяти участь в конференції ОН в Мозамбіку, де він зустрічатиметься з провідниками партизанських частин Родезії, які ведуть війну проти уряду білої меншости. Вже друга візита Янґа до Ніґерії викликала деяке здивування у дипломатичному світі, бо раніше, коли цю країну бажав відвідати тодішній державний секретар Генрі Кіссінджер, йому було відмовлено, бо керівники Ніґерії уважали, що його становище у відношенні до Південної Африки і Анґолі не було правильним. В часі своєї першої подорожі до Африки Янґ заявляв, що Ніґерія дуже зацікавлена вкладом американського капіталу у розвиток нафтової індустрії і ця заява Янґа викликала була деяке заінтересовання бизнесового світу. Досі ЗСА витрачали 5 більйонів долярів річно на імпорт нафти з Ніґерії, але Янґ працює в напрямі підписання більшої торговельної виміни між ЗСА і Ніґерією. Бажанням Янґа є також відвідати Південну Африку, але речник Державного департаменту заявив, що „ми покищо працюємо над цим і не знаємо чи тамошній уряд погодиться на таку візиту Янґа".

ПОХОРОН БЛ. П. СЕВЕРИНА САПРУНА

Джерзі Ситі. — Як уже інформовано в середу, 4-го травня, тут помер на 55-му році життя колишній працівник друкарні „Свободи", відомий колись пяніст та учитель музики, бл. п. Северин Сапрун. Відсутність на місці ближчої чи дальшої родини викликала деякі формальні комплікації щодо його похорону і щойно після наладнання зв'язку з родиною визначено дату похорону на середу, 11-го травня в год. 10.45 із місцевого погребного заведення Ковальчика на цвинтар Гіллсайд в Линдгурст, Н. Дж. Похоронні відправи відслужить знайомий і приятель Покійного, о. Кристофер з Ню Йорку.

АЛЬЯНТИ ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ МОСКВУ ПЕРЕД НЕСПОДІВАНКАМИ В БЕРЛІНІ

Лондон. — Лідери чотирьох західніх держав — З'єднаних Стейтів Америки, Великої Британії, Франції і Західньої Німеччини, які перебувають в Лондоні у зв'язку з економічною конференцією сімох індустріяльних держав і нарадами 15-ох держав Північно-Атлянтійського Оборонного Пакту (НАТО), відбули окрему нараду в справі Берліну і перестерегли Совєтський Союз перед будь-якою зміною статусу цього міста, яке знаходиться під безпосередньою контролею чотирьох великодержав. В комунікаті, який був опублікований після тієї наради, керівники чотирьох держав — президент ЗСА Джіммі Картер, прем'єр-міністер Великобританії Джеймс Каллаґен, президент Франції Валери Жіскар д'Естен і канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт заявляють, що справу Берліну не можна трактувати окремо і що вона тісно пов'язана з політикою детанту, збереженням миру у світі і розвитком співпраці в Західній Европі. „Заява чотирьох" не пов'язана з якоюсь спеціяльною кризою в Берліні, але відповідальні керівники держав вважали, що це була добра нагода переслати Совєтському Союзові таке непровокативне становище Заходу, яке відноситься не тільки до справи Берліну, але також до подій в Африці і Азії, щоб було ясно, що Захід не буде толерувати совєтських несподіванок.

Говорячи про справи Берліну і про інші політичні проблеми світу, лідери чотирьох держав мали також на увазі справи, які будуть обговорюватися на недалекій вже конференції 35-ох держав-сиґнаторів Гельсінкської Угоди в Београді, щоб оцінити поступ в ділянці поширення людських прав і свободи у міжнародних зв'язках і комунікації. С Ситуацію в Берліні, який має окремий статус наданий цьому містові після Другої світової війни, звичайно переглядають час-від-часу міністри закордонних справ відповідальних чотирьох держав, а тому, що цього разу зайнялися тією справою голови держав, вона привернула більше уваги у світовій пресі і політичному світі. Три четверті часу цієї зустрічі було власно присвячено Берлінові, а решту іншим справам, включно з проблемою

Податки для працівників від їхніх заробіткових платень мали б, згідно з пляном, збільшуватися поступово по 600 долярів в 1979, 1981, 1983 і 1985 роках в додатку до вже запляновних підвищень. Досі базою оподаткування на соціяльне забезпечення для працедавців і працівників було перших 16,500 долярів заробіткової платні. В 1979-му році ця база, згідно з вже переведеним в життя законом, буде підвищена до перших 18,900 долярів заробіткової платні. Згідно з пляном президента Картера, ця база мала б бути підвищена до 19,500 долярів, що принесло б 4 більйони долярів до фонду соціяльного забезпечення. Плян вищих оподаткувань забезпечив би існування системи принаймні кінця цього сторіччя, заявив президент Картер. В консервативних колах конгресу ЗСА передбачається застереження до передбаваного пляну частинного фінансування системи соціяльного забезпечення фондами із державної скарбниці, тому й слід сподіватися компромісу в цьому відношенні в кінцевому пляні. В загальному, в ліберальних колах конгресу плян президента Картера знаходить одобрення.

Близького Сходу. Кореспонденти інформують, що президент Картер був дуже зайнятий в понеділок, 9-го травня ц. р., бо крім зустрічі з названими трьома головами держав і розмов про справи Берліну, Картер зустрічався з президентом Франції Валери Жіскаром д'Естеном й іншими французькими політиками в Лондоні, в другій половині дня поїхав до Женеви на зустріч з президентом Сирії Гафезом ель Ассадом, з яким він розмовляв про справи Близького Сходу і Палестини. Він також відбув коротку розмову з генеральним секретарем НАТО д-ром Джозефом Лунсом, який був дуже вдоволений із зустрічі з Президентом ЗСА. Лунс опісля заявив кореспондентам, що президент Картер проголосить у вівторок, 10-го травня, пляни ЗСА відносно НАТО і оборони Европи взагалі, в якому буде закликати европейські країни також збільшити свої старання і свій вклад в оборону европейського континенту у зв'язку з посиленим зброєнням Совєтського Союзу.

Робітнича партія Британії тратить популярність

Лондон. — Робітнича партія Великої Британії, яка в минулому все здобувала велику кількість голосів в Шотляндії, тратить в останньому часі на популярности. Політичні аналітики стверджують, що сталося це тому, що теперішньому урядові, контрольованому тією партією, не вдалось встановити закону, який забезпечував би автономні права для Шотляндії і Валії. В останніх провінційних виборах, які відбулися там 3-го травня ц. р., соціялісти втратили багато голосів в користь місцевої Націоналістичної партії і консерватистів, очолюваних пані Марґаретою Татчер. В загальному, націоналісти здобули 107 місць до місцевої леґіслятури, Робітнича партія — 130 (втратила 19) і консерватисти — 85 місць. Місцева Націоналістична партія росте з кожним днем на силі

Совєти будують фабрику конини

„Вечєрняя Москва" повідомляє, що буде побудована велика фабрика для перерібки кінського м'яса. В нинішніх часах, сказано в цьому повідомленні, рідко трапляється, щоб хтось не знав, що кінське м'ясо є добре для їди, а м'ясо лошаків — це попросту делікатес. З того видно, що нестача м'яса — це відвічна проблема в СССР. У промовах, які Брежнєв виголошував минулого року, він наголошував потребу індустріялізації сільського господарства, основувати комплекси для перерібки випровини і курятини. Щоб це сталося ділом, треба довшого часу, треба створити транспортові засоби і т. д. Одначе, деякі колгоспи не ждали аж будуть створені для цього сприятливі умови й на власну руку позбувалися тварин, заки ще підріс свіжий молодняк. Так, напр., у Псковській області, де найбільше плекають безроги, в одному колгоспі число безрогу упало з 237 до 166. В іншому випадку колгоспники вирізали безроги, коли тим часом приміщення для перерібки м'яса переробили для інших цілей.

ГРИГОРЕНКО, САХАРОВ, ОРЛОВ ТА ІНШІ ПРОГОЛОСИЛИ ЗАЯВУ В ДЕНЬ ПОЛІТВ'ЯЗНЯ В СССР

Ню Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує:

На Захід продістався документ самвидаву п. з. „30 жовтня — День Політв'язня в СССР", що його підписали: Ніна Строката, Петро Григоренко, Татяна Ходорович, Мальва Ланда, Олександер Лавут, Татяна Веліканова, Александер Ґінзбурґ, Людмила Алексеєва, Юрій Орлов, Віктор Нєкіпєлов, Андрей Сахаров, Єлена Боннер, Єфрим Янкелевич, Зинаїда Григоренко, Валентин Турчин та Галина Садова-Любарська. В документі, між іншим, сказано:

Дорогі Друзі!

Сьогодні ми зібралися тут, щоб третій раз відзначити День Політв'язня в СССР.

Цей день не був назначений нами, людьми, котрі знаходяться на волі. Цей день назначений тими, котрі мучаться в совєтських концентраційних таборах та в страшній Владимірській централі.

Сьогодні вони тримають голодівку в підтримку свого домагання — признати їх політичними в'язнями, надати їм відповідний статус.

„Третій рік підряд політв'язні, взявшись за руки, заявляють цілому світові: Ми продовжуємо боротьбу" — Кронід Любарський, Владимірська тюрма, жовтень 1976 р.

Цей день прийнято в нас називати днем політв'язня. Так називали його ті, котрі зараз знаходяться за колючим дротом, так називаємо його і ми.

Все ж таки, кожного разу нам приходиться вияснювати, що ми маємо на думці, коли уживаємо загальноприйнятий термін „політичний в'язень". Політичні в'язні в країні рад — це в'язні Совісти та Слова.

Політв'язні СССР — це чесні люди, засуджені за свої переконання, за висловлене чи надруковане слово, за обмін інформації.

Політв'язні СССР — це мужні люди, засуджені за те, що Словом Правди і Добра боролися проти насильства і брехні, проти зла та лицемірства.

Політв'язні СССР — це скромні і талановиті люди, засуджені за те, що посміли відстоювати свою національну культуру.

Політв'язні СССР — це віруючі, засуджені за Віру, за проповідання віри.

Політв'язні СССР — це люди котрі пробували втікати з країни, яка осягнула „вищу стадію соціялізму", країни наступаючого комунізму. Держава обвинувачувала їх в „зраді батьківщини".

Політв'язні СССР — це громадяни національних республік, котрі добиваються, леґальним шляхом, здійснення права на самовизначення для своїх народів.

Політв'язні СССР — це учасники національно визвольних рухів, або їхні прихильники, котрі постарілися в неволі.

Політв'язні СССР — це чутливі, ввічливі люди, котрі виступають на захист подібних до себе людей.

Політв'язні СССР не вчинили ніяких злочинів, з точки зору загальноприйнятих правних норм. Їхній засуд є жорстокою несправедливістю. Їхнє ув'язнення в концтаборах і тюрмах — це злочин перед людством...

Ми раді, що доля політв'язнів СССР стала предметом турбот і уваги західніх громад. Ми вдячні всім, хто брав участь в зборах в Мютюаліте (збори ці відбулися в Парижі в жовтні, 1976 року з участю Леоніда Плюща, проф. Льорана Шварца та чеського демократичного діяча Іжі Пелікана — Комітет оборони радянських політв'язнів) на захист Владиміра Буковського та Семена Ґлузмана. Ми вітаємо участь Льорана Шварца.

Звертаємось до совєтського уряду з закликом об'явити ЗАГАЛЬНУ АМНЕСТІЮ для ПОЛІТВ'ЯЗНІВ та в той самий час заявляєм: Єдина справедлива розв'язка: ПОВНА РЕГАБІЛІТАЦІЯ І ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ В'ЯЗНІВ СОВІСТИ.

30 жовтня, 1976 р.

Румунія проголосила амнестію

Букарешт, Румунія. — В понеділок, 9-го травня ц. р., в Румунії розпочались святкування 100-ої річниці самостійности, і у зв'язку з цим уряд проголосив широку амнестію для в'язнів, яка охоплює тисячі засуджених в тому числі також політичних в'язнів, між ними й арештованого недавно румунського письменника-дисидента і автора протестної Декларації для оборони людських прав Пола Гому. Спеціяльним декретом уряду з ув'язнення буде звільнено 19.000 в'язнів, а 9. 500 особам буде подарована кара і їх уряд не буде притягати до судової відповідальности. Письменника Гому поліція була заарештувала в квітні ц. р., закидаючи йому авторство Декларації, зверненої до румунського уряду і учасників Гельсінкської конференції з протестом проти потоптання людських прав в Румунії.

Сі-Бі-Ес покаже фільм „Українці в Америці"

Ню Йорк. — „Українці в Америці", одногодинний документальний фільм, що його минулого року накрутила телевізійна станція сітки Сі-Бі-Ес у Філядельфії, буде показаний в Ню Йорку цього літа, згідно з твердженням високопоставленого представника Сі-Бі-Ес.

Джордж Дессарт, екзекутивний асистент віцепрезидента нюйоркського відділу Сі-Бі-Ес (канал ч. 2), заявив під час зустрічі з тричленною українською делеґацією в п'ятницю, 6-го травня, що місцева станція, познайомившись з фільмом про українців, плянує висвітлити його цього літа в рямках суботнішньої пополудневої програми „Ай он". Про точну дату висвітлення станція заздалегідь повідомить своїх глядачів.

Висвітлення цього фільму та можливість інших українських програм в будуччині були темою понад одногодинних розмов поміж Дж. Дессартом і мгр Уляною Мазуркевич, Вірою Андрейчик, з Філядельфії і Ярком Белендюком з Монтклеру, Н. Дж.

Згаданий фільм був накручений ще минулого року п'ятичленною групою кінематографів, яка включала Миколу Куліша, і показаний вже тричі у Філядельфії на каналі ч. 10. Недавно цей фільм був відзначений як найкращий документальний монтаж в серії програм „Ай он". Одну із індивідуальних нагород здобув М. Куліш. Крім Філядельфії, фільм був висвітлений тільки в Чікаґо на домагання місцевої української громади. Інші українські громади повинні домагатися висвітлення цього фільму місцевими відділами сітки Сі—Бі-Ес.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holi days by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Причина до тривоги

Західня спеціялізована преса, маємо на увазі в першу черу американський журнал—тижневик ,,Авіейшен Вік енд Спейс Текноледжі'', військові спеціялісти і працівники розвідчих служб Заходу, які студіюють, аналізують і слідкують за подіями в Совєтському Союзі, а головно за озброєнням, вдарили на сполох у зв'язку з продукцією нових видів совєтської зброї. Справа дійшла вже до того ступеня, що деякі західні експерти відкрито ставлять питання — чи своїм озброєнням і новими військовими винаходами СССР вже не перевищує З'єднані Стейти Америки і чи ця зброя не становить справжньої загрози для оборонної системи західнього світу.

Два нові елементи і спрецизоване звідомлення про нову совєтську лейзерну зброю, надруковане у згаданому журналі, підтверджують ці побоювання. Перший полягає в тому, що совєти вже раніше випередили Захід у продукції ракет далекого засягу, а другий — що СССР вже має готовий евакуаційний плян на випадок атомової війни і плян заховання своєї, головно військової індустрії під землею..

Однак далеко серйознішим треба вважати повідомлення американських фахівців про те, що Совєтський Союз є на шляху до випродукування нової лейзерної зброї, при допомозі якої комуно-російські верховоди і мілітаристи були б спроможні невтралізувати балістичну силу ЗСА, тобто унешкідливити дію американської оборонної і наступальної ракетної зброї і, очевидно, перекреслювати стратегічну доктрину Заходу. Крім того, совєтські мілітаристи, які приділяють велику увагу новій зброї, випробовують новий лейзерний механізм, званий ,,гай—енерджі лейзер'', який можна вживати у міжплянетних просторах для збивання ворожих сателітів. Сталося те, що передбачав раніше ген. Джордж Кіген, шеф військової летунської розвідки ЗСА, який добрих кілька років тому звертав увагу компетентним військовим чинникам ЗСА, що СССР працює над новим винаходом дуже небезпечної лейзерної зброї, щоб з її допомогою поборювати ракетну систему Америки.

Песимісти роблять з усього цього дуже похмурі висновки. На їхню думку, СССР може, після успішного випробування нової зброї, заризикувати превентивною війною проти Заходу без страху на відплатну акцію ЗСА. Оптимісти натомість, не спростовуючи цих можливостей, стверджують, що все таки це тільки ,,можливості'', а до дійсности ще, мовляв, далеко і що атомовий потенціял ЗСА неперевершений. Крім того, ніхто не спроможний знищити рівночасно ядерну зброю ЗСА, Великобританії і Франції, які могли б повести відплатні акції — кажуть оптимісти.

Все це правда. Але насувається питання: хто спроможний зупинити совєтських мілітаристів, які розбудовують свою військову силу тільки для того, щоб запанувати над іншими народами, поневолювати чужі країни, накидати політичну і військову домінацію новопосталим країнам, поширювати здобутки ,,великого жовтня'' на ввесь світ? Захід тужить за свободою, роззброєнням, скороченням стратегічної і всякої іншої зброї, підписанням мирових договорів, а менше дбає про своє власне забезпечення, про нову протиставну зброю, яка зрівноважувала б сили грізного противника, який тільки чекає відповідної нагоди, щоб кинутись на свою жертву. Поки Захід не почне прислуховуватись до таких авторитетних голосів перестороги, як голос ген. Кігена, доти червоні імперіялісти леліятимуть свої злочинні мрії про запанування над світом.

Дійсне втручання

Совєтські верховоди, зокрема Леонід Брежнєв, дуже часто ,,обурюються'', що президент Джіммі Картер та інші члени уряду ЗСА, мовляв, ,,втручаються у внутрішні справи СССР'' своїми виступами в обороні людських прав і дисидентів у Совєтському Союзі, не зважаючи на те, що виступи Президента фактично не є жадним ,,втручанням'', бо, як сказав він в березні в Об'єднаних Націях: ,,Всі держави, які підписали Хартію Об'єднаних Націй, зобов'язалися додержувати і шанувати основні людські права і тому жаден член Об'єднаних Націй не може твердити, що переслідування його громадян є виключно його внутрішньою справою''.

Москва відома з того, що в закордонній політиці завжди застосувала і застосовує подвійне мірило: таврує інших за діяльність, яку сама веде. Сьогодні Кремль називає гуманітарні виступи президента Картера в обороні людських прав у СССР ,,втручанням у внутрішні справи'' Совєтського Союзу, але фактично це Совєтський Союз від початку свого існування вмішувався у внутрішні справи З'єднаних Стейтів Америки.

Кілька прикладів: У вересні 1918-го року Ленін написав ,,Листа до американських робітників від Російської Соціялістичної Совєтської Республіки'', який мав на меті наставити американських громадян проти свого уряду і закликав їх до протиурядової діяльности. Цей лист помістила комуністична преса в ЗСА і він був виданий також окремою брошурою. В 1961-му році Нікіта Хрущов написав ,,Листа до американського народу'', який змістом і своїм наміром був подібний до Ленінового листа, і який теж був широко розповсюджений по Америці.

На тому не кінець. Починаючи з 1919-го року, Комуністична партія З'єднаних Стейтів фактично контрольована Москвою і виконує всі доручення Кремля. Спершу совєтські ватажки кермували американською компартією за посередництвом Комуністичного Інтернаціоналу, тобто тіла, яке було створене і вповні контрольоване Москвою. Як приклад можна пригадати факт, що коли спершу американські комуністи гостро виступали проти нацистської Німеччини, то коли Сталін і Гітлер напередодні Другої світової війни підписали ,,договір про ненапад'', компартія ЗСА мусіла раптом змінити становище, хвалити цей договір і перестати критикувати нацистську Німеччину, бо таке доручення одержала з Москви.

Починаючи з 1943-го року, комуністична партія ЗСА перейшла під контролю спеціяльного бюра в Москві, створеного Політбюром Комуністичної партії Совєтського Союзу. Американська компартія і сьогодні слухняно виконує всі доручення Кремля, який визначує політику і навіть точно накреслює діяльність для американських комуністів, як також фінансово підтримує цю партію, бо вона не має підтримки серед американського народу, зокрема не має жадної підтримки серед американських робітників, які добре розуміють дійсну суть комунізму.

Не уряд ЗСА ,,втручається у внутрішні справи'' СССР, а навпаки, Совєтський Союз від самого початку свого існування втручався і далі втручається у внутрішні справи ЗСА.

ЕВРОКОМУНІЗМ ХВИЛЮЄ

(м.б.) — Проблема поширення комуністичних впливів в Европі у формі ,,еврокомунізму'' видно хвилює нас і бентежить, коли моя статейка в ,,Свободі'' із 7 квітня про ріст комуністичних впливів у Франції викликали живу реакцію. Тому, що дискутанти зійшли дещо з рейок, в площині яких я заторкнувся цієї проблеми, не буде відречі, думаю, докинути ще декілька думок, щоб вияснити непорозуміння.

В моїй статті не було ніяких натяків нормативного характеру. Я тільки ствердив факт, що еврокомунізм поростає в силу, що він нині в неофіційній коаліції в уряді християнських демократів в Італії, що внаслідок співпраці французьких комуністів зі соціялістами Мітерана може прийти у Франції після виборів 1978 р. до створення лівого уряду зі співучастю комуністів, та що і в Еспанії стелиться для комуністів дорога до участи в уряді після легалізації комуністичної партії. Я ніде не висказав думки, що участь комуністів у правлінні може принести користь тим трьом народам. Я тільки ствердив факти. А втім, не нам, невдахам, учити французів, італійців та еспанців політичного толку. У них державницький досвід дещо кращий від нашого і ледве чи нам поучати їх, щоб не загнались ,,під дурного хату'' — як то висказався один із дискутантів зо мною. Я висунув теж гіпотезу, яка має деяке відношення до наших політичних настанов: що еврокомунізм грізніший для Кремля, чим для Заходу. Всякий новий комуністичний ,,ізм'' підриває і підливає комуністичний, колись існуючий моноліт, а це очевидно мусить тривожити Кремль.

Мої дискутанти, коли говорять про комунізм, все ще видимо утотожнюють його з комунізмом сталінської ери. А нині маємо Мао-комунізм, Тіто-комунізм, Чаушеску-комунізм і комунізм ,,із людським обличчям'' — Дубчеківський, і врешті ,,еврокомінізм''. Цього розвитку ми не сміємо не брати до уваги і втолочувати всі ті комунізми в один казан, як то чинять мої дискутанти, бо результати того розвитку можуть діяти в нашу користь. Не забуваймо, що і деякі наші дискутанти, як Плющ, є теж ,,еврокомуністами'' — марксистами. Їм і не сниться міняти — принаймні зразу — існуючий в Україні суспільно-економічний лад; вони хочуть тільки унезалежнити Україну від супремації Кремля. Мабуть і така ,,крок за кроком'' політика, чи тактика Кіссінджерівського моделю, є однаково можлива в нинішній політичній констеляції.

Тому мені дивно, що мої дискутанти дошукуються в моїй статейці ,,нездорових політичних тенденцій''. Я не сприяю творенню еврокомунізму; врешті і ніхто з нас не може мати впливу на його розвиток. Це феномен, на який ми не можемо не звертати увагу і не аналізувати його, бо ми є учасниками розгри комуністичних сил і доля нашого народу залежить мабуть від тої розгри, чи від зудару між силами Заходу і Сходу, на який більшість із нас тихцем розраховує.

Годі вести дискусію на цю тему — повторюю — коли дискутанти ідентифікують теоретичний марксизм із кремлівською формою його здійснювання, коли вважають, що марксистські ідеї можна здійснювати тільки насиллям і нелюдськими методами, та що такі послідовники вчення Маркса, як соціялісти, є тими, що промощують шлях насильницькому комунізмові кремлівського видання. Не забуваймо, що вчення Маркса було саме протестом проти ,,нелюдських метод'', яких уживав народжуючийся капіталізм. Коли б соціялісти, вибравши здорове зерно з писань Маркса, не зчинили були крик проти надужить капіталізму, ледве чи капіталізм сповнив би був ту конструктивну ролю, яку він доверщив у соціо-економічному розвитку людства. Нині навряд чи хто заперечить думку, що соціялізм ,,спас'' капіталізм. Всі ,,велфарівські'' реформи, започатковані при кінці XIX ст. консервативними урядами в Англії і Бісмарком у Райху, були результатом того, що ці державні мужі визнали справедливість вимог соціялістів. І факт, що нині ні в Німеччині, ні в Англії немає одного комуністичного репрезентанта у парляменті, це заслуга англійських і німецьких соціялістів, які вибили комуністам оружжя з рук. Зате в деголівській Франції і християнсько-демократичній Італії репрезентація комуністів у парляментах вагається між 25 — 34 відсотків.

Вистачить на мою думку, сказаного вище, щоб опрокинути погляд моїх дискутантів про ,,наївність'' соціялістів і мою. Мітеран розуміє і відає з ким він співпрацює у Франції і повчати його (і поприного мене!) про ролю наших боротьбістів та робити порівняння між ролею наших лівих груп перед 60-ми роками і відношення між французькими лівими партіями, ледве чи видержує критику, а щоб те завело Францію ,,під дурного Івана хату'' — не лякаймось. Займімся радше аналізою нашого політичного розуму !

Пропозиція дискутанта, що ,,московський марксизм має єретиків'', але будьмо певні не має перед ними страху і вживає їх зручним тараном для повалення капіталістичних мурів'' — ледве чи дасться погодити з фактами. Такі ,,єретики'' як Мао і Дубчек, нагнали Кремлеві серйозного страху, а мабуть ніщо страшніше для тоталітарної системи як єресь. Пригадаймо хоч би Лютера...Інша пропозиція наведена дискутантом, що впливи еврокомунізму довели б до економічного підкорення Европи Москві, тому, що Европа не встоялася би тискові державного капіталізму, не рахується теж із дійсністю. Москва мусіла б завоювати Европу, щоб могла її економічно експлуатувати. Нині ситуація така, що Москва не то що перестала економічно висисати сателітські країни, але мусить їхні економіки рятувати позиками, щоб удержати голодні маси від таких бунтів, які мали місце у Польщі.

Наша гіпотеза була, що еврокомунізм грізніший для Москви, чим для Заходу, що є для нас корисним розвитком подій, бо ,,еврокомунізм'' причинюється до духового розкладу московського комунізму. Квестіонування метод і завдань політики Кремля самими ж марксистами-комуністами — це сильніша зброя проти Москви у нуклеарну добу — чим сама нуклеарна зброя. Не маю підстав думки міняти.

Стефанія Бернадин

ПИТАННЯ ОБОРОНИ НЕСКОРЕНИХ

Напередодні Третього Конгресу СФУЖО

Українське організоване жіноцтво, об'єднане в СФУЖО, стануло на початку 1977 р. в обличчі великих завдань, а саме: 1. Продовження оборони нескорених сестер на Рідних Землях. 2. Участь у Світовій Декаді Жінок у світовому Конгресі Жінок у Берліні в 1980 р. 3. Скликання Третього Світового Конгресу Українських Жінок, який має стати базою для її дальшого 10-річчя, в якому сповниться 100 ліття українського жіночого руху.

Беручи події ці до уваги, представниці пленарних нарад СФУЖО в травні 1976 р. проголосили 1977 рік — Роком СФУЖО тому, що попередній рік при всіх зусиллях і активності не міг принести розв'язки у підготові всіх завдань. Труд української жінки як на українському, так і на міжнародному теренах заслуговує на це, щоб стати в нашій родині і громаді визнаним і оціненим чинником. Тому звертаємося до всієї нашої Громади піддержати Рік СФУЖО, територія якого охоплює всі країни поселення.

Та сьогодні, на передодні нашого історичного Третього Конгресу СФУЖО, мй торкнемось інших, більш актуальних і пекучих питань.

Ми горді з нашого, свідомого своїх завдань, жіноцтва, представниць десяти складових організацій, які вже в 1948 р. не тільки дали почин до створення СФУЖО, але і зреалізували його на 19 років скоріше, як зумів об'єднатись загал громадянства у Світовому Конгресі Вільних Українців. І так з перспективи майже 30 років мусимо признати, що СФУЖО пробила велику роботу, взявши під увагу лиш її репрезентативно—координаційну дію, не вмішуючись у програми складових організацій, залишаючи їм цілковиту свободу у їхній діяльності. Із приємністю приходиться ствердити, що на протязі цього часу число складових організацій подвоїлося, на перший плян діяльности висунулась проблема нескореного жіноцтва на Рідних Землях, якому Управа СФУЖО присвячує багато часу, місця в пресі і своїх обіжниках. В цьому питанні і наші виступи на міжнародних конференціях, чи у відповідних державних чинників, закріпили нам справедливу оцінку й признання всієї громади, а нашим нескореним сестрам додали охоти і віри у дальшу непохитність. Наші інтервенції, масові петиції, заініційовані і перепроваджувані складовими організаціями з політичною програмою та спільно з другими організаціями, змобілізували вільний світ стати в обороні щораз то нових нескорених.

Переглядаючи сторінки світової преси бачимо, що питання оборони прав людини, щораз то свіжі імена дисидентів і заклики в обороні наших нескорених жінок, останньо Тетяни Ходорович і Мальви Ланди, які закликають лікарів світу виступити на захист Ніни Строкатої та інтервенції інших професіоналістів світу допомагають нам у цьому питанні — оборони наших сестер і братів. Вже і в перших днях президентури пролунали запевнення нововибраного президента цієї наймогутнішої країни світу Джіммі Картера про консеквентне перестерігання людських прав у цілому світі, що запевняла та не додержала Гельсінкська конференція, підписана в минулому році. І тут у першій мірі наші основні завдання Року СФУЖО — в єдності до великої цілі, допомоги нескореним сестрам, молоде життя яких якщо не в брутальний спосіб перервано, то проходить у вогких, холодних, темних тюрмах при страшних, рафінованих формах катування, — розділені від своїх найдорожчих дітей, мужів — засуджених на цілковиту загладу. Погляньмо на кожну з них, на їхні обличчя, їхні очі. Не баввмося в зайві етикети з совєтськими вислужниками на міжнародних конференціях, зустрічах, а демаскуймо їх зразу, бо чи бавляться вони в джентелментство розбираючи при обшуках жінок до нага та насміхаючись з них. Демаскуймо їх на кожному кроці, хай сантиментальна пісня чи танок, виконувані большевицькими вислужниками хоч і українського роду, не викликають у нас туги і сліз, бо це і їхній секрет в розкладанні нас знутра. Та ми вже багато в дечому навчились і це допомагає нам отрястись із зайвого сантименталізму. Приймаймо їх так, як приймає їх здорова частина нашої молоді на всяких виступах, демонстраціях, Олімпіядах.

Завершенням жіночої декади Року Жінки буде Міжнародний Жіночий Конгрес в Берліні в 1980р. До нього мусимо бути зокрема добре озброєні в кількамовний інформативний матеріял, який заздалегідь мусить знайтись у руках делегаток і гостей, бо наша роля буде обмежена пляном для недержавних організацій. Робімо це з позицій СФУЖО, з молоддю всіх складових організацій і молодечими організаціями, в яких українське серце, гордість на приналежність до України та дипломатичні здібності. Тому і звертаємось до Вас, Дорога Молоде, які вже вневдовзі перейметe наші пости. Вам же дорогі і близькі питання збереження Ваших дітей, рідної мови, своєї церкви, рідних традицій. Ми стежимо за Вашою діяльністю і горді з Вас, тому і радо повітаємо Вас, як наших наймолодших прихильниць, членів комісій, які часто творимо для переведення ширших акцій, щоб познайомитись з Вами у співпраці, приготовити Вас як повновартісних референток нашої Управи у майбутньому. Від вас, Дорогі Пані, очікуємо прояву охоти включитись у співпрацю з нами, наразі як прихильниці СФУЖО, а дальше як представниці своїх організацій, яких дуже радо привітаємо як наймолодших членів складових організацій, бо СФУЖО, як і всі громадські організації, потребує допливу молодої крови. Оце і виправдало б у великій мірі працю в Році СФУЖО, в році, наміченім на приєднання організацій, які ще стоять поза тереном нашої дії. Пам'ятаймо, що перед нами одно з найголовніших завдань: відбуття 3-го Світового Конгресу Українського Жіноцтва, який має стати базою для її дальшого 10 ліття, в якому сповниться 100-річчя українського жіночого руху, відзначення перших українських піонерок.

Про діяльність СФУЖО в цілому та діяльність кожної складової організації зокрема з численними світлинами можна буде довідатись з ,,Конгресової Книжки'', яка появиться з нагоди 3-го Конгресу СФУЖО.

НОВА СКАРБНИЦЯ УКРАЇНСТВА

Студійний Осередок Української Культури в Менор Джуніор Коледжі

Менор Джуніор Коледж колеґіюм Сестер Василіянок, заснований у 1947 р. має на меті зберегти український обряд, мову, традиції і культуру. 30-літня історія Коледжу свідчить, що це завдання Сестри Василіянки й Управа Коледжу стараються виконати як найкраще.

З історії Коледжу бачимо, що початки були трудні. Стейтова Наукова Рада не хотіла затвердити права на самостійне існування Коледжу і тому довелось змінити первісний плян і перемінити школу із чотирирічного гуманістичного коледжу (Liberal Arts) на дворічний коледж на правах коледжу поєднаного з гуманістичними науками. Щойно в 1959 році Коледж добився повного признання і одержав статус безприбуткової установи. В 1967 р. Менор Коледж здобув повне признання Асоціяції Коледжів Східних Стейтів (Middle States Association of Colleges).

Під час відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя поселення українців в Америці Менор Джуніор Коледж був визнаний як ,,Коледж Двохсотріччя")Bicentennial College) на підставі запляннованих імпрез та проєктів. Управа Коледжу, при співпраці створеного в цій цілі комітету, влаштувала цілу низку імпрез. Як постійні почини Коледжу намічено: награти на ленту усну історію українських поселенців в Америці, а головно в Пеннсильвенії, та заснувати Студійний Осередок, у який ввійшла б уже існуюча збірка українського народного мистецтва і збірка українських книжок.

Під час відзначення 200-річчя ЗСА поширилось і поглибилось зацікавлення університетських осередків, інститутів етнічних студій, тощо етнічною спадщиною. Етнічні виставки, фестивалі, імпрези, симпозіюми та видання причинилися у великій мірі до кращого зрозуміння великого вкладу етнічних меншин у американську культуру, індустрію та економіку.

Сьогодні здобуває право громадянства погляд, що американська нація — це мозаїка націй.

Тому Управа Менор Джуніор Коледжу, маючи за своє завдання збереження українського обряду, мови, традиції і культури, постановила зорганізувати при Коледжі Студійний Осередок Української Культури.

В пляні є: поширити в Коледжі українознавчі студії та зорганізувати архів, бібліотеку та музей народного мистецтва.

Manor Junior College
Fox Chase Manor
Jenkintown, Pa. 19046
Tel.: 885-2360

Д-р А. Вусик

ПЕРША МАТУРА В ЗАЛЬЦБУРЗЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

[Спогад з нагоди її тридцятьліття]

I

Коли нашими рідними просторами прокотилась всеруйнуюча хуртовина Другої світової війни, вона винесла за межі батьківщини тисячі наших земляків, зробивши їх бездомними скитальцями. Особливо в тяжкий стан попали наші діти, наша молодь, у великій кількості без школи, без постійного виховання, без допомоги й контролі старших, без перспективи на майбутнє, заробляючи гірко на свій хліб, часто на важкій виснажуючій праці. Війна, майже на 6 років, перервала процес творення української культури. Одначе потяг до освіти, до поширення свого світогляду і поглиблення знань — це природний потяг, властивий кожній людині. І коли війна була закінчена і ті великі маси бездомних утікачів опинилися на чужині у незвичайно трудних, майже безвихідних обставинах, то не затратилась їхня живучість і здібність не падати духом, але як той мітичний птах фенікс, оживати із попелу згарищ.

Не дивлячись на всі несприятливі обставини, в яких опинилися скитальці, нашим обов'язком було, навіть у тих тяжких умовинах, змагати до відновлення культурно-творчого процесу, пам'ятаючи про те, що хоча культура та її цінности — це ціль у собі, це сама по собі велика вартість, а рівночасно міць культури, її рівень, її притягальна сила — це найліпша зброя в боротьбі за кращу долю нашого народу.

Знаємо, що цілий процес творення культури мусить відбуватися безперервно, кожна бо перерва у надбанні чи творенні культурних цінностей означає рух назад, занепад, втрату вже здобутих позицій. Відомо теж, що носієм культури, її виразником є цілий народ. Але її промоторами, тими, що дають імпульс до дальшого руху вперед, тими, що підносять її на вищий рівень, є невелика група працівників культури, яка віддає свої сили, знання та вроджені таланти на створення нових культурних цінностей.

Великий ісход своєю широкою хвилею загортає все і забирає зі собою, в першу чергу, найцінніший елемент. І з нього гурт земляків, які в ті переломові, бурні дні 1945 року опинилися на чужій, непривітній австрійській землі, відчули вимогу моменту і зрозуміли відповідальність за долю захисної громади, найшли в собі сміливість виступити в ім'я загалу, поставити конкретні домагання і з'ясувати свої потреби. Почин і сміливий виступ цього гурту земляків створив нові умови для скитальчої громади і перші рамки її нового життя, для її існування.

В ці перші вуські рамки почав стихійно вливатися з кожним днем все новий зміст. І, початкове життя, яке зосереджувалося на вимогах особистого характеру, на потребах самозбереження і фізичного існування, стало згодом поширюватися на всі громадські ділянки, стало віддзеркаленням живучости організованої спільноти, яка у важких умовах чужини найшла в собі силу не тільки боротися за своє існування, але й творити щось для духа, вносити скромний вклад у загальну, національну культурну скарбницю. Дякуючи активності проводу, праці, громадській дисципліні і жертвенності загалу та особливій підтримці американської військової влади і допомоги наших громадян з-за океану, створено цінноці, що мали значення не тільки для самої скитальщини, але й для нас тепер і для нашого широкого загалу, і на майбутнє. В балянсі того часу можна відмітити такі досягнення, які принесли признання і пошану для нас і від не-українців. Творення мистецьких цінностей, театрів хорів, преси, культурних надбань, шкіл елементарних, середніх, фахових, Українського Народного Університету, курсів, майстерень і ін.

Зразу стало перед скитальською громадою питання у всій своїй ширині, що робити і як робити, щоби справу молоді поставити в належній площині і повести та вирішити її так, щоб принесла молоді і українській спільноті користі, та щоб час не пішов намарне, щоб із виру занедбання, духового зубожіння, морального розгублення і матеріяльних злиднів, вона виплила на чисті води, пішла шляхами без небезпек і загроз духової порожнечі і фізичного звироднiння. До розпорядимости були досвідчені виховники і організатори життя молоді, були готові зразки, за якими можна було вести виховну справу молоді. Був і досвід про виховну систему, в якій ушляхетнювалися юні душі, міцнішало тіло, сталився характер, щоб досягти вершин досконалости й гарту, щоб дати нашій спільноті повноцінний доріст, який згодом вливається в лави громадського поповнення. І, не гаючи часу, приступлено до діла.

Вже четвертого дня, цебто 8—го травня 1945 року, після приходу американських військ до Зальцбургу, горстка українських утікачів, які там згромадилися (в більшості походили із східнього боку Збруча), оснували Український Комітет і від американської команди міста, на чолі з майором Нюгавзом, одержали писемний дозвіл на існування того Комітету. В кінці травня зорганізовано канцелярію Комітету і скликано загальні збори приявних в місті українців, обрано Управу з 7-ох членів і Контрольну комісію, і зразу по виборах створено шкільний реферат, а на референта кооптовано проф. д-ра Володимира Калину. Він зразу взявся до діла, одержав на свої руки дозвіл організувати народну і середню школу, а від місцевої австрійської влади затверджено пляни навчання в обох школах. Місцем організування шкільництва обрано табір Лексенфелд. Директором гімназії став сам д-р Калина, який добрав собі відповідний учительський збір. Майже всі учителі мали повні кваліфікації до навчання у середніх школах. Для допомоги матеріяльного скріплення діяльности учительського збору, було покликано до життя Батьківський комітет.

(Продовження буде)

В травні — місяці СКВУ зложіть свій даток на фонд СКВУ!

Свято Шевченка в Школі Українознавства „Рідна Школа" в Детройті

Під гаслом: „І чужого научайтесь, свого не цурайтесь!" — відбулося 21-го березня ц. р. Шевченківське свято в шкільній авдиторії Школи Українознавства, програму якого виконали учні в приявності батьків та членів учительського збору.

Свято відкрив рецитацією твору М. Петрова „Березень" уч. 10-ої кляси Маркіян Федорович. Він був теж заповідачем усіх точок програми. Після відкриття ціла авдиторія відспівала „Заповіт".

Замість доповіді про Шевченка уч. 7-ої кляси Марійка Дудтко деклямувала М. Маморського „Шлях до слави", а студ. Володимир Ощудляк висвітлював водночас численні прозірки, які були вдало ілюстрацією змісту виконуваної поеми. Основною частиною програми було одноактне сценічне діло Р. Завадовича, що його доповнила учителька Ніна Черняк під наз. „Дядько Тарас", а виконали учні різних кляс. Виконавцями були: Івась Журківський (Т. Шевченко) Олесь Липецький (хлопець з пташками), Христя Юзич (більша дівчинка), Данилко Миколенко (малий хлопчик), Андрій Вовк (Петрусь), Рожа Демчук (Оксанка). Мальовничий зміст твору та добра гра малих акторів допомогли дітям, навіть з початкових кляс, зрозуміти, хто був Шевченко й чому так величаво обходимо кожного року його роковини.

До виступу підготовили учнів учителі Любов Маринюк, Ксеня Кучер, Ніна Черняк та директор Ірина Тарнавська. Багато допомогли також батьки шкільної молоді. Оформленням сцени зайнялися члени Батьківського комітету й Т-ва „Рідна Школа". Технічну допомогу дали Христина Перел і Володимир Ощудляк.

Хоча доля кинула нас у чуже середовище, далеко від рідного краю та наша рідна школа, яка несе найбільшу відповідальність за виховання українських дітей, подбала про те, щоб гідно відсвяткувати роковини Великого Тараса!

Свято закінчилося відспіванням національного гимну.

Варто відмітити, що при вході на залю була приготована виставка творів Шевченка, як теж творів про його життя і творчість. Виставку підготувала учителька Ксеня Кучер з допомогою Ніни Черняк і Валентини Євич.

Христина Юзич

Платівка присвячена 60-річчю Української Національної Революції

У цьому році ми, українці у вільному світі, відзначуємо 60-річчя Української Національної Революції та 35-річчя Української Повстанської Армії. Це відзначення започаткували комунікати в пресі: ОУБФ, УНРади та останньо УККА. Нова, четверта з черги, платівка Капелі Бандуристок Осередку СУМА ім. Гетьмана П. Орлика в Детройті під кер. маестра П. Потапенка хоч і випущена в 20-річчя своєї праці, змістом пісень присвячена відзначенні згаданої Великої Річниці в житі нашого народу.

Платівка є в гарній обгортці. На першому боці українська дівчина в українському народному одязі з бандурою, у виконанні мистця М. Дмитренка, на другому боці — фотознімка Капелі з дириґентом та поданий список пісень та авторів слів і музики. Платівка починається повстанською піснею. Далі йдуть дві стрілецькі пісні, а відтак бадьорий „Марш Молоді". Деклямація: „Спіть хлопці, спіть..." присвячена всім нашим воякам, що у різних військових формаціях, боровись проти ворогів, склали своє життя за волю України. Чудовою дикцією деклямує дружина дириґента Катерина Потапенко під звуки бандури. Є кілька народних та кілька ліричних пісень. Особливо увагу звертає виконання нашої невмирущої історичної пісні про Морозенка. Ця пісня пов'язує нас з нашим героїчним минулим. Колись був Морозенко, а тепер Мороз, так само катований ворогом. Закінчується платівка жартівливою коломийкою в обробці самого дириґента. Не зважаючи на технічне недотягнення (озвучення) платівка є вартісним вкладом у скарбницю нашої національної співочої культури. З приємністю рекомендую набувати цю платівку!

Капеля Бандуристок СУМА — це унікальна молодеча аматорська одиниця. Ще донедавна у багатьох нас був поширений погляд, що на бандурі грають тільки чоловіки. Цей погляд підтверджувався тим, що наші бандуристи-лірники були чоловіки переважно в старшому віці. В нашому минулому вони відіграли важливу ролю, пригадуючи нашому населенню своїми піснями-думами, про нашу велич і славу. Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка, що вийшла з України — складалася із самих чоловіків. Маестро П. Потапенко це змінив. Він своєю наполегливою працею з молоддю доказав, що на бандурі так само можуть грати і дівчата та наше жіноцтво. Капеля Бандуристок СУМА стала гордістю не тільки СУМА, а цілої української громади в Америці! Наші громади в Америці і Канаді вже не раз вітали Капелю в своїх місцях замешкання. Натомість наші брати і сестри в Европі Капелі Бандуристок не бачили, не бачили, щоб дівчата грали на бандурах. А тому вважаю дуже доцільним, щоб Рада Культури при УККА в порозумінні з ГУ СУМА зайнялась справою висилки Капелі в турне по Европі. Дириґентові і капелянкам це буде заплата за плекання української пісні на протязі 20 років, а нашим братам і сестрам в Европі буде духовий подарунок від нашої української громади в Америці.

Дай Боже, щоб так і сталось!

М. Яременко

Доповіді в Українському Історичному Т—ві в Чікаго

(в. н.). — В Українському Історичному Т-ві, Відділ Чікаго 26-го лютого ц. р. започаткував доповіді на історичні теми. Перша доповідь відбулася 5-го лютого ц. р. на тему „Найдавніші відомості про походження і прабатьківщину наших предків східніх слов'ян", а чергова — на тему „Наші землі і античні народи, що її заселювали, та процес етногенези східніх слов'ян.

Доповіді відбувалися увечері в Домі Відділів УНСоюзу при 843 Н. Вестерн евеню, що їх виголосив проф. д-р Михайло Біда. Обидві ці доповіді науково опрацьовані на підставі рідкісних джерельних матеріялів — історичних, етнологічних, антропологічних та лінгвістичних, користувалися зрозумілим зацікавленням слухачів і були предметом оживлених дискусій старшого і молодшого поколінь різних професій.

Запляновано цикл дальших 7-ох доповідей, з яких на черзі вкоротці буде доповідь на тему „Початки Руси та місце Київської Держави у всесвітній історії". З боку деяких слухачів-науковців виринула пропозиція публікувати ці доклади в українській пресі, як „Свободі" і т. п.

Поважну допомогу в популяризації цих докладів та взагалі Українського Історичного Т-ва в Чікаго дають власники українських радіопрограм, як п-во Самбірські і проф. В. Іващук, які дають оголошення для УІТ безплатно.

Відкриття Святопокровського Релігійно-Громадського Центру в Клівленді

Клівленд, Огайо (смб) — У днях від 17-го до 26-го грудня м.р., тут відбулось святочне відкриття новоздвигненого Святопокровського Українського Релігійно-Громадського Центру, при 6810 Бродв'ю Ровд у Пармі.

Відкриття започатковано Виставкою Творчости Видатних Українських Образотворчих Мистців, під заряд Ґалерії ЕКО з Детройту. Виставлено картини Р. Бараника, Л. Гуцалюка, Я. Гніздовського, Е. Козака, Ю. і Я. Козаків, К. В. Кричевських, Л. Кузьми, М. Мороза, О. Онишкевича, Ю. Гури, О. Остап'юка, М. Бідняка і Л. Грицая. Виставка проходила з великим успіхом, протягом 17, 18 й 19-го грудня, при великій фреквенції зацікавлених глядачів.

У суботу, 18-го грудня, о год. 8-ій вечора, у великій залі Центру, відбувся Концерт з гостинними виступами: хору „Прометей", під дириґентурою Романа Андрушка й ансамблю „Незабудьки", при братній парафії свв. Володимира й Ольги з Чікаго. Виступив теж молодий скрипаль-віртуоз, Андріян Бриттан.

Хор „Прометей" під дириґуванням Романа Андрушка, вокальне тріо „Незабудьки" та молодий скрипаль-віртуоз Адріян Бриттан під час виступів на Святочному Концерті з нагоди Тижня Відкриття Святопокровського Українського Релігійно-Громадського Центру в Клівленді.

У своїх двох виступах, хор „Прометей" запрезентував слухачам кращі твори українського хорового мистецтва, виконуючи: 15-ий Концерт Бортнянського та його ж псалом: „Утвердися, серце моє, у Господі". У другій частині, хор виконав Шевченка-Січинського „Лілеї у неволі", Давидовського „На чужині", кантату Франка-Стеценка „Єднаймося", і, на наддаток, „Коломийку", в обрібці А. Гнатишина. Дбайливо дібраний репертуар, гомогенність голосів і здисциплінованість хору, як також прецизне виконання, ставлять хор „Прометей" на одне із перших місць, серед хорів української діяспори. Хор і дириґента нагороджено щедрими оплесками й китицями квітів.

Андріян Бриттан, виконуючи сонату Дж. Тартіні в Ідур, „Фантазію" К. Романа на тему коляди „Що то за Предиво" — і, в останньому виступі, „Цигана" М. Равеля, захопив слухачів віртуозним опануванням інструменту і вдумливою інтерпретацією виконуваних творів, за що вдячна публіка зготовила йому овацію. З найбільшим признанням треба відмітити тут знаменитий фортепіяновий супровід молодої піяністки, Наді Савин.

Виступ відомого ансамблю „Незабудьки", в складі М. Костелина, О. Савин та В. Сурівка, полонив серця слухачів виконанням „Вечірньої пісні" Ященка, народної пісні „Ой, верше мій, верше" та пісні „Наш Львів".

У неділю, 19-го грудня, у новоздвигненому Святопокровському храмі, о. крил. Б. Остапович і о. Іван Кротець відправили Соборну Святу Літургію в наміренні Блаженнішого Патріярха Йосифа — святителя Святопокровського храму і центру, а о годині 2-ій по пол., в бенкетовій залі, відбувся багатолюдний бенкет, що ним проводив о. Іван Кротець.

У понеділок, 20-го грудня, о год. 8-ій вечора відбувся тут у залі Центру, Святомиколаївський Вечір, із сценкою у виконанні юнацтва Осередку СУМА ім. гетьмана Богдана Хмельницького. Не зважаючи на сніговію, імпреза притягнула дітвору, молодь і батьків та залишила у всіх приємне враження.

Дня 20-го грудня, тут з рамени Українського Музею в Клівленді відкрито. Виставку Української Преси, що нею проводив д-р О. Фединський. Присутні мали змогу оглянути дбайливо зібрані й оформлені українські видання, що є цінним історичним матеріялом і поважним причинком до історії українського поселення у ЗСА.

Дня 21-го грудня відкрито тут виставку видань про Браженнішого Патріярха Йосифа, якою проводив Степан Кікта. Дбайливо зібрані періодики, одноднівки, книжки, видання, світлини, є цінною колекцією, фахово зібраною і впорядкованою.

Цього ж дня відбулось тут висвітлення прозірок із Українських Днів у Римі, що відбулись з нагоди Святого Року, в липні 1975 року. Особливо цінний матеріял — це зібрані прозірки із Патріяршої Святої Літургії на гробі св. Петра. Вдало зредаґовані й відповідно виголошені коментарі, в опрацюванні Люби Мичковської, творили добру й вартісну цілість.

Висвітленням документального фільму з життя українців у Клівленді, проводив інж. Василь Гаврилко. Глядачі побачили фрагменти з різних імпрез, святкувань. Вдалими були кадри із 100-річчя смерти Тараса Шевченка, в 1961 році, постави опери „Запорожець за Дунаєм", у сторіччя її появи, 100-річчя від дня народження Лесі Українки, а дальше фільми з життя і праці „Рідної Школи", молодечих організацій тощо. Висвітлено теж фрагменти із Патріяршого Посвячення Святопокровського Центру, в жовтні 1976 року. Варто цей цінний матеріял відповідно зредаґувати і це буде добрий документальний матеріял із життя українського Клівленду в 50-их. 60-их і 70-их роках.

Тут у неділю, 26-го грудня, відбулись останні імпрези в програмі Тижня Відкриття — а це виставка дереворізьби й інкрустації під зарядом Василя Гаврилка та Вечір Розваги, що проходив у великій залі Святопокровського Центру. Програма цього вдалого вечора розпочалась виступом баритона Яреми Цісарука й піяністки Лариси Цісарук, які прибули зі сусіднього Детройту. Перший виступ Яреми Цісарука включав: „Ой, ти, дівчино" І. Франка—Коć Анатольського, „Вечір надворі" Скорохода, „Крапилина" Коломийця-Безкоровайного і остання в цьому виступі пісня, що її присвячено членам Святопокровської громади, „Мріє моя, мріє" музика Гайдамаки. Цей виступ публіка нагородила невгаваючими оплесками.

Ансамбль „Сопілка", який виступав тут гостинно, прибувши в складі вісьмох осіб із Філядельфії, сподобався публіці різноманітністю, виконанням пісні і танку та легкістю подачі репертуару. Кожен виступ цього симпатичного ансамблю публіка вітала тепло й не щадила виконавцям оплесків. В ансамблі виступали: Маруся Штинь і Орися Гевка-Штинь, Галина Козак-Хапко, Володимир Хапко, Марійка Хапко, Петро Ткачук та Анатолій Гичко. До пісні й танку приграввав акордеоніст Олександер Худолій. У своєму другому виступі співак Ярема Цісарчук порадував приявних розваговими піснями в супроводі гітари, за що зібрав заслужені браво публіки. Окремою атракцією був гостинний виступ Іванни Климовської з Філядельфії, яка виступила в ролі пані Язичинської із знаменитими гумористичними монологами на злободенні теми.

У першому своєму виступі на початку програми пані Язичинська, як туристка, що відбула подорож в Україну, поділилась із слухачами своїми враженнями і переживаннями, що до сліз розвеселили учасників вечора. Другий виступ пані Язичинської — це „філософічні" думки „На ружні теми", що своїм тонким гумором прояснили обличчя слухачів. Вдячна публіка прийняла пані Язичинську гучними оплесками.

Вечір Пісні, Танку і Гумору залишив тут найкращі спомини, і публіка ствердила, що таких вечорів потрібно тут більше. Вечір закінчено буфетовою вечерею, що її приготовили пані зі Сестрицтва.

Шевченківське Свято в Гартфорді

Гартфорд, Конн. (ДрОТ) — Старанням місцевого Відділу УККА при співучасті Української Вечірньої Школи Українознавства відбулося у Гартфорді в неділю, 13-го березня, в залі Українського Народного Дому Свято Тараса Шевченка. І хоча всі довколишні громади святкували роковини великого поета України, заля УНДому була виповнена як старшим громадянством, так і молоддю.

„Заповітом" Т. Шевченка шкільний хор під дириґентурою інж. Олександра Пришляка, що є заразом і директором Школи, започаткував Свято. Відтак голова Відділу УККА, д-р Осип Теслюк, коротким словом відкрив Свято, закликаючи молодь „чужого научатись і свого не цуратись". Він же закликав батьків дбати, щоб наша молодь була вихована в чисто українському дусі та була горда свого українського походження.

Опісля шкільний хор відспівав пісню Андрія Гнатишина „На високій кручі". Святочну доповідь „Слово про Т. Шевченка" виголосила учениця 10-ої кл., Даруся Зелез, в якій вона подала короткий перегляд життя Т. Шевченка. Доповідь була добре опрацьована. Програмою свята провалив Орест Стельмах, учень 10-ої кляси.

Відтак учениця 1-ої кляси, Роксоляна Лучкань, продеклямувала вірш „Тарасові Шевченкові", після чого слідувала збірна деклямація віршу „Холоне серце" учнів 4-ої кляси. Віра Мамчур, учениця 5-ої кляси, продеклямувала вірш „Поклін Шевченкові" Іванни Савицької. Першу частину свята закінчено збірною деклямацією вірша „Сон" („Гори мої високії..."), яку виконали учні 7-ої кляси, за що їм належиться похвала.

Після короткої перерви шкільний хор відспівав пісню Андрія Гнатишина „Ти моя Україно". На тлі хору учень 3-ої кляси, Марко Зінич, продеклямував вірш „В нас сьогодні Шевченкове Свято", а відтак хор виконав пісню Андрія Гнатишина „Наш отаман Гамалія". Святослав Лучкань, учень 2-ої кляси, продеклямував вірш „Портрет Т. Шевченка". Відтак хор виконав пісню Миколи Фоменка „Учітеся, брати мої..." Андрій Волошко, учень 5-ої кляси, гарно продеклямував вірш Романа Завадовича „Хлопчик з Моринець". Піснями: „Якби мені черевички" муз. Євгена Козака та „Чи є в світі" муз. Андрія Гнатишина, шкільний хор закінчив мистецьку частину свята.

Відтак голова Відділу подякував усім виконавцям свята за вкладений труд, підкресливши головно заслуги учительського складу, що спричинилися до успіху свята. Відспіванням українського національного гимну закінчено свято. З огляду на те, що свято було виконано виключно самими силами шкільної молоді, ми мусимо дати признання як шкільній молоді, так і учительському складові за підготову згаданого свята в досить короткому часі. Ввесь чистий дохід зі Свята Управа Відділу УККА подарувала Школі.

Імпрези, в яких приймає участь виключно наша молодь, є запорукою успіху, очевидно, якщо вони є під добрим керівництвом учительського складу та співпраці батьків.

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

Відбудеться вечірка ТУІА з нагоди Загальних Зборів

Товариство Українських Інженерів Америки інформує, що з нагоди Загальних Зборів ТУІА в найближчу суботу, 14-го травня в год. 7-ій вечора, в Українському Інституті Америки 2 Схід 79-та вулиця, відбудеться вечірка для зустрічі Новообраної Головної Управи ТУІА з громадянством. У програмі вечора виступатимуть: відома, люблена і заслужена концертова співачка Ія Мацюк з кількома піснями. Ію Мацюк знають великі сцени Південної і Північної Америки і Канади та про її виступи писали добрі українські і неукраїнські критики. Ія Мацюк виступала із симфонічними оркестрами, була в телевізії і в радіо, награла пластинки в Супер Рекорд і ,,Хвилі Дністра'', і все є активна в українському мистецькому житті.

Акомпаньюватиме нова на нашому терені піяністка Мирося Баслядинська, яка студіювала гру на фортепіяні в Клівлендському Інституті Музики, а відтак в Музичній Консерваторії Нової Англії в Бостоні у проф. Русель Шермана. Вона акомпаньювала хорові Шевченка під батутою покійного проф. Барнича і проф. Соневицького, а тепер акомпанює ,,Молодій Думці'' в Асторії.

Відомий і неперевершений гуморист, сатирик, фейлетоніст, письменник, а іноді й поет Ікер читатиме кілька скетчів із нашого життя.

Новий на нашому терені Гриць Мотика прочитає гумореску про інженерів.

Програмою вечора проводитиме інж. арх. Любомир Калинич.

Концерт Воскресних пісень

Нюарк, Н. Дж. (М.Д.) — Концерт Воскресних хорових творів і пісень у виконанні Об'єднаних церковних хорів — деканатів Філядельфії та Ню Джерзі, відбудеться в неділю, 15-го травня ц. р., в годині 5:30 вечора в Церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., при вул. Сендфорд та Айві. Крім хору, беруть участь відомі наші солісти п—ні Марта Кокольська Мосійчук, сопрано, та Андрій Добрянський, бас—баритон. Цього року концерт, це повний унікат на американському грунті. Перший виступ хору в Катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії 1-го травня ц. р., був незвичайно успішний, а виповнена по береги катедра (1.300 місць) добірною публікою, прийняла цілість програми з великим зрозумінням і одушевленням. Невдовзі, бо вже в грудні той сам хор виступить в повному складі (300 членів) з концертом Колядок та Щедрівок із філяльфійською симфонічною оркестрою в Академі оф Мюзік у Філядельфії та Ситон Гол університеті в Савт Орандж, Нюарк, під проводом досвідченого оркестрово-хорального диригента Олександра Микитюка.

Квитки в ціні 2 дол. можна купити в українських крамницях Нюарку та Ірвінгтону, в урядах парафіяльних деканату Ню Джерзі.

Церква в Нюарку поміститть біля 1,000 людей.

Об'єднаний хор деканатів Філядельфії та Ню Джерзі потребує вашої опінії і вашого критичного слова.

Супровід фортепіяновий спочиває в руках досвідчених піяністів Галини Клим, Марії Павловської та Томи Гринькова.

У програмі концерту твори: Д. Бортнянського, Людкевича, Вербицького та Гнатишина, Березовського, Китастого, Вахнянина та Косенка.

Культурна імпреза АДУК в Брукліні

Бруклин, Н. Й. — Заходами Управи 41-го Відділу ООЧСУ під головуванням І. Макара тут в неділю ц. р., о год. 4-ій по полудні в залі Українського Народного Дому при Гренд вулиці у північній частині Брукліну відбудеться оригінальний показ уривків із п'єси ,,Падають зорі'' (на теми УПА) та із сценічної картини ,,Маріяна і листоноша'' (сучасні події в Україні), як також одноєдинний показ озвучених фотодокументів ,,Українська Національна Революція — 1917-1920 рр.'' для вшанування 60-річчя УНРеволюції і 35-річчя створення УПА. Участь в імпрезі візьмуть члени нюйоркського Відділу АДУК: реж. М. Яблонський, пані Марія Кудрин, Іванка Кузів, Осип Старостяк та інші.

Фестиваль у Сан Дієго

Українська громада Сан Дієго у Каліфорнії посилено підготовляється до Весняного фестивалю, який відбудеться тут у кінці травня.

Як і в попередніх роках цьогорічний Фестиваль стане черговою нагодою масової зустрічі українців західного побережжя країни та популяризацію українського імени серед американського довкілля.

У широкій та різноманітній трьохденній програмі Фестивалю крім українських мистецьких груп Каліфорнії братимуть участь мистецькі сили української молоді із Вінніпегу, Денверу та Фініксу.

Після багатолюдного виступу у величавому Балбоа Парку, Фестиваль завершиться бенкетом, на якому крім коронації нової королеви буде вручено нагороди першости переможцям ряду змагань та турнірів.

Загальні Збори УРКО ім. св. Андрія на Фльориді

Ворм Мінерал Спрінгс (ПР). — У залі сеньйорів тут 15-го лютого відбулися загальні річні збори Українського Релігійного й Культурного Осередку ім. св. Андрія, що донедавна був знаним як Об'єднання Українців ЗСА і Канади. Збори відкрив голова В. Різник, вітаючи членів і численних гостей. Предсідником зборів вибрано інж. С. Бровчука, а секретаркою Олену Речицьку.

Слухаючи звітів членів Управи, всі приявні були вдоволені зростом нашої організації в останньому році, яка поставила собі за завдання об'єднувати всіх українців без різниці політичних переконань і релігійних віровизнань та створити в тому знаному ресортовому місті осередок для релігійного й культурного життя нашої громади й околиць. Хоча поки що ми активні тут лише шість зимових місяців, але за цей час ми влаштували 13 імпрез, відбули 11 сходин і засідань, зібрали майже 12,000 дол., підписали контракт закупівлі 5-акрової площі під будову осередку й церкви, вислали вже першу рату в сумі 5,380.00 дол., приготували й затвердили статут, підписали потрібні документи для інкорпорації й для одержання звільнення від податків. Між влаштованими імпрезами — відзначено 100-ліття українського поселення в ЗСА, на яке запрошено посадницю міста та всі місцеві американські товариства й церкви. На тому святкуванні сенатор Павло Юзик, почесний голова нашої громади, виголосив головну промову. Присутні американці подивляли нашу мистецьку виставку вишивок, різьби й кераміки пань Ю. Вертипорох і А. Борщ із Ст. Петерсбургу. Наша громада взяла організовану участь у святкуванні 200-ліття ЗСА з усіми американськими організаціями й наша група з прапорами, транспарантами і українськими народними строями звернула увагу адміністрації та загалу. Крім традиційних вже Дня Подяки, стрічі Нового року, Щедрого Вечора, Дня Державности, запустів, Шевченківського Вечора й влаштовано ще День Українського Політв'язня, концерт колядок і виступ танцювальної групи зі Ст. Петерсбургу, Літературний Вечір для письменника-поета Гай-Головка й Свято Героїнь із відзначенням 35-ліття смерти Олени Теліги. Служби Божі відправляли католицькі й православні священики, що були в нас на відпочинку чи запрошені священики з Ст. Петерсбургу.

До нової Управи обрано: В.Різника — головою, П. Черняка й В. Рибака — заступниками, Е. Гринько — секретарем, Павлину Різник — касиркою, Лідю Тимошенко — культурно-освітньою референткою, Лідю Головко — організаторкою, Олену Речицьку — господарською референткою, Параскеву Стефурак — суспільною референткою, Ю. Головка — церковним православним старостою, П. Ніщпона — церковним католицьким старостою, Я. Литвинчука й Марію Демяк — членами Управи. До Контрольної комісії обрано: В. Тимошенка, Я. Степового й В. Любицького, а до Товариського суду — М. Семенюка, А. Бабича й С. Бровчука.

В дискусії над плянами праці на будуче наголошувано потребу зібрати потрібні фонди на сплачення дальших рат за парцелю й звернутися до всіх власників хат, а їх приблизно 50, щоб вони ставали фундаторами нашого осередку й церкви, як рівнож просити допомоги в наших гостей, які постійно тут приїжджають на вакації. Всі підкреслювали потребу осередку.

Ще одна виставка великодньої писанки

Трентон. — Місцеві 11-ий і 19-ий Відділи Союзу Українок спільними силами приготовили тут у стейтовому музеї виставку великодніх писанок, яка тривала від 14-го березня до 11 9-го квітня ц. р. У рухливому місці музею в габльотці пишалось 87 писанок з різних частин України. В днях 20-го і 27-го березня ц. р. відбулись покази писання писанок, що їх попередили доповіді про Україну і її традиції писання писанок.

Виставку уклали О. Фаранов, Н. Гафткович і О. Тритяк. Доповідь приготовила 20-го березня ц. р., виголосивши її, М. Глушок. 27-го березня ц. р. доповідала Л. Татомир. Покази писання писанок перевела в обох днях М. Городиська.

З цієї нагоди 11-ий і 19-ий Відділи СУА роздавали памфлети про музей та історію СУА і про жінок-українок політичних в'язнів у Совєтському Союзі.

Від музею ми отримали прихильну оцінку виставки і показу їх писання. Як звітує музей, виставку відвідало кілька тисяч людей, а в показах писання взяло участь коло 200 осіб.

Членки обох Відділів винесли враження, що зацікавлення не тільки українською писанкою, але й українською справою є велике, тому мусимо прикласти зусиль, щоб це зацікавлення перетворити для добра нашої батьківщини.

За Управу:
Ольга Тритяк
голова 11-го Від.
Надя Гафкович
голова 19-го Від.СУА

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ТРАВНЯ 1977 р.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори С-ва Любов, 37-го Відд. у малій церковній залі, о год. 2-ій по пол. На порядку: звіти Управи та К. Комісії та вибір нової Управи на 1977 рік та інші важні справи. — Анна Гнатюк, секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА КОПЕК, член 330-го Від. УНС Т-ва Запорозька Січ в Літтл Фоллс, Н. Й., померла 12-го січня 1977 р. на 81-му р. ж. Пок. нар. в 1895 р. в Черче, пов. Рогатин в Україні, і стала членкою УНС в 1924 р. Залишила в смутку мужа Максима, сина Івана, дочки Катерину Мерену і Ольгу Юрик, сестру Паську Басій, чотирьох внуків і сімох правнуків. Похорон відбувся 15-го січня 1977 р. на цвинтарі Св.Марії в Геркімер, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Я.Мартинюк, секр.

КАТЕРИНА ЛОБАС, член 147-го Від. Б-ва св. Михаїла в Аллентавні, Па., померла 23-го січня 1977 р., на 89-му р. ж. Пок. нар. в 1888 р. в Україні,стала членкою УНС 1926 р. Залишила в смутку дочок Катерину Бочняк, Анну Мойер і Юлію Фрайд і сина Івана Шабот. Похорон відбувся 26-го січня 1977 р. на цвинтарі укр. прав. церкви Св. Марії в Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Гуцайлюк,секр.

ОЛЕКСАНДЕР ДАНИЛКО, член 399-го Від. УНС Т-ва ,,Леви'' в Чікаго, помер 30-го листопада 1976 р. на 75 р. ж. Пок. нар. в 1901 р. в Перемишлі і став членом УНС в 1952 р. Залишив в смутку сестринка Олександра Рончковського, брата Романа з родиною в Україні. Похорон відбувся 2-го грудня 1976 р. на цвинтарі св.о. Миколая в Чікаго.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Б. Рипхан, секретар

ОСИП А. МАЩАК, член і колишній секретар 303-го Відділу УНС Т-ва Івана Мазепи в Флінт, Міч., помер 20-го грудня 1976 р. на 67-му р. ж. Пок. нар. в 1908 р. в Смільниці, Україна, і став членом УНС в 1951 р. Залишив в смутку дружину Галину Галібей-Мащак, дочку Марту з Юлісн, сина Андрія і старшого брата Івана та дальшу рідню в Америці і Україні. Похорон відбувся 23-го грудня 1976 на цвинтарі Гейт оф Гевен в Вайт Плейнс, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Лещук, секр.

МИХАЙЛО КЕТТЕЛА, член 464-го Від. Т-ва Лесі Українки в Ошаві, помер 1-го січня 1977 р. на 65 р. ж. Пок. нар. в 1912 р. в Галичині і став членом УНС в 1959 р. Залишив в смутку брата Павла і дві сестри, Марію і Анну. Похорон відбувся 4-го січня 1977 р. на цвинтарі свв. Володимира і Ольги в Ошаві, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Хомин, секр.

ПЕТРО ЯКИМОВИЧ, член 316-го Від. УНС Т-ва Укр. Нар. Дому в Рочестері, помер 28-го грудня 1976 р. на 71-му р. ж. Пок.нар. в 1905 р. в Жовчові, Україна, і став членом УНС в 1951 р. Залишив в смутку дружину Марію, сина Василя і дочку Анну в Україні та брата Теодора в Рочестері. Похорон відбувся 30-го грудня на цвинтарі Св. Гроба в Рочестері.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАШКОВСЬКИЙ ТЕОФІЛЬ, член 153-го Від. УНС Т-ва Луки Мишуги в Філядельфії, помер на 80-му р. ж. Пок. нар. в 1897 р. в Борщеві,Україна, і став членом УНС в 1958 р. Залишив в смутку сестринки Наталію і Ірену Мамчин з родинами, сестрінка Ярослава Кобилецького, близьку і дальшу рідню в Америці, Канаді, Україні, Польщі і Австралії. Похорон відбувся 9-го лютого на цвинтарі Св. Марії в Факс Чейс в Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Скіра, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації ,,Свободи''

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ ,,СВОБОДА''

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00
ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

•

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:
Фоторепродукція на одну шпальту .... $ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

Оголошення до недільного числа Ukrainian Weekly треба надіслати на 5 днів перед його появою.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.